

- **Державний департамент** повідомив, що ЗДА погодилися на те, щоб комунікаційні сателіти Тетстар в 1964-му році передавав Олімпійські ігрища, які будуть відбуватися в Японії. Переговорюють про те, чи можливим буде передавати безпосередньо цілу програму Олімпійських ігор.
- **Шоуденін „Ню Йорк Таймс“**, починаючи з 1-го жовтня цього року, одночасно з виданням в Нью Йорку буде друкувати окремі видання в Лос Анджелесі в Каліфорнії за допомогою електронічних ліній. В загальному — це буде такий самий матеріал, як в Нью Йорку.
- **Директор Інституту Оксфордського Радіо Ресурсів** заявив на Конгресі в Берліні в Корольстві Італії, в Римі, Н. Й., що 2000 молодих науковців мусять вивчати атомову фізику замість того, щоб при спокійному часі працювати над збільшенням життя у світі.
- **Президент Кеннеді** 2-го серпня відзначив марш в Берліні. Р. Бейлі бронзовою медалею за похвальну поведінку під час майже односторонньої війни в ласоських комуністичних сталос в шпиталі Волтера да у Вашингтоні, де м. Бейлі лікується після приходу ЗДА. Таку саму медаль таку і другим колішній кімстачний в'язень серґант О. Валленджер в шпиталі у Ф. Брегг в Північній Кароліні.
- **Директор федеральних бюра Інвестиґацій Едґар Гу** буде головним промовцем конвенції Американського гоніу в Лас Вегас в Неваді 3-го жовтня. Конвенція мас бути в Лас Вегасі в 3-й Вашингтон повідомом, що пані Діану Кеннеді зачитувати свої накази в Італії п'ятниці 31-го серпня вжеді в Нью Йорку, звідки відіде ті місцевості, в якій президент Кеннеді буде перебувати час Дня Гріші.

„Нет“

Невідомо, чи є в міністерствах закордонних справ західних країн фахівці, які могли б без вагати сказати, скільки конференцій, нарад і дипломатичних розмов відбулося з більшістю країн, які закінчили останньої війни з односторонньою відповіддю з союзового боку: „нет!“. Конференції міністрів закордонних справ в Нью-Йорку, в Парижі, Женеві, конференції в справі розробки в Лондоні й Женеві, конференції „на березі“... себто голів держав і урядів, безліч розмов американо-американських державних секретарів і британських та західнонімецьких міністрів закордонних справ і посолів з союзовими речниками — все це дало в підсумку нинішню міжнародну ситуацію. Правда, в міжчасі підписано декілька договорів, як ось, наприклад, договір про культурну співпрацю, про обмеження товарообігу між країнами, договір про Лос-Анжелес, але це було лише тоді, коли більшість країн вважали, що вони можуть мати з такого договору користь в холодній війні. Холодна війна ні на хвилину не припинялася, і навіть обидві сторони Хрущова про „дух Женеві“ чи „дух Кемпу Девіда“, що нібито „відпущували“ міжнародну ситуацію, були лише тактично-пропагандистським засобом у холодній війні.

Останнім часом самотніми виступами „нет“ пролунали знову в кількох найважливіших міжнародних справах. Москва відповіла на пропозицію трьох західних великих держав провести спільну з СС-СР конференцію у зв'язку з загостренням атмосфери в Берліні і т.д. „Інцидентами“, які можуть колись вийти з-під контролю західнонімецької поліції і привести до задури з катастрофічними наслідками. Друге „нет“ стосувалося зрештою в корисності ССР американської пропозиції в справі договору про припинення атомних експериментів. Хоч ЗДА погодилася зредукувати перебіг чітко контрольних пунктів, хоч вони погодилися на принцип „крайових“ контрольних станцій і хоч призначили, що вже можливо відвізати з поміччю модернізованих технічних засобів землетруси від вулканічних вибухів, все одно більшість країн знову відповіли на вимогу про створення міжнародної надзвичайно-контрольної системи, і справа застрягла знову на мертвій точці. Згода Америки на пропозицію нейтральних членів Женевської конференції, щоб у безпосередніх нарахдах з ССР перевірити, чи Москва взагалі хоче такого договору, у практиці напевно дасть негативний вислід. Те саме стосується конференції в справі розробки. Советські фрази про бажання „загалом і повністю“ розробити йдуть поряд з новими виходами з „виступів“ советської риторикою і атомової зброї, поряд з новими логізмами на адресу Заходу, і не здаються на підписання в Женеві договору про „об'єднання, незалежність і нейтральність“ Лос-Анжелес нічого не робить, щоб приборкати північно-в'єтнамських партизанів у Південній В'єтнамі, щоб дійсно завести мир в Південній Азії.

Советське „нет“ у найважливіших міжнародних справах є логічне і цілком зрозуміле. Воно відповідає засадничій позиції Москви і міжнародного комунізму, які не хочуть злагодити міжнародної ситуації, не кажучи вже про те, що вони не хочуть конструктивного розв'язання проблем Німеччини, міжнародного розробки, атомних експериментів і Південної Азії. Навіть, в інтересах Москви і міжнародного комунізму лежить підтримання і підсилювання існуючих запаланих пунктів, існуючих предметів спору. Тільки в атмосфері перманентного напруження можна планувати Захід, можна добувати від Заходу нові поступки, можна вести підпільну роботу, обрешану на „утроблення“ вільного світу — без великої війни.

На тлі такої дійсної ситуації нереальним, найвищим і смішним є сподівання, начебто з Москвою можна „договоритися“.

Нова криза в Алжирі

Алжир знову притягає увагу світової opinio. Після літніх переговорів між представниками алжирського націоналістичного руху, що закінчилися встановленням і встановленням Політичного Бюро під проводом Бена Беллі і Мохаммеда Кідера, здавалося, що в Алжирі настала спокій, що ситуація там нормалізується і країна почне працювати над закріпленням своєї незалежності і державності. Чимало підстав для віри в стабілізацію внутрішніх відносин в Алжирі подали призначення Політичного Бюро на 2-го вересня речення виборів до алжирського конституційного з'їзду, після яких мало відбутися зібрання найвищої провідної націоналістичного руху — 72-членної Національної Револьюційної Ради і призначення нового уряду. Видатним успіхом Політичного Бюро було здійснене ним порозуміння з військовими силами Алжирі, і згодом останніх на переорганізацію партизанських з'єднань й округ у регулярну алжирську армію. І політичні і військові кола погодилися виставити у виборів спільні списки.

Але минуло кілька тижнів і всі сподівання та розрахунки на внутрішню стабілізацію в Алжирі розвіялися, як омріяний фата-морганга в сумешній із Алжиром пустельній Сагарі. Політичне Бюро, власне Бен Беллі із своїми чотирма прихильниками, виступили раптом з ескапациєю, що воно не може дотримуватися зобов'язань і виконувати нормальних своїх функцій з огляду на спротив військових керівників столичної військової округи і їх виставлення в компетенції та рішення Політичного Бюро. Цим же спротивом і виставленням військовиків у політичне керівництво країною уживувалося і проголошене водночас із цим рішення відкласти на пізніше, до більш реалістичного рішення виборів алжирської конституції. Заява Бена Беллі та інших прихильників йому членів негайно відійшла серед широких кіл населення зневіру в можливість встановлення бажаного порядку, привела до демонстрацій проти Політичного Бюро, зорганізованих, як заявили прихильники Бена Беллі, старшини з столичної військової округи, і навіть до розколу в самому Бюро, з якого вийшов опонент Бена Беллі, колишній прем'єр Ферат Аббас. У відповідь на проголошену Кідером і Бенеллою заяву Політичного Бюро військовиків із столичної та Каблійської військової округи виступили з вимогою негайно скликати Національну Револьюційну Раду і встановити замість Політичного Бюро новий цивільний провід для незалежного Алжирі.

Відкрита опозиція командантів й старшин названих вище східних військових округ до Політичного Бюро і їх відмова визнавати його, як політичний провід країни, привела до розколу також і серед досі більш-менш одностайного, військового провід країни. Проти столичної і каблійської, значить четвертої і третьої, військової округ виступили п'ята, оранська військова округа, репрезентована здебільшого прихильниками Бена Беллі. Засуджуючи спротив східних округ проти Політичного Бюро, оранські військовики виступили із зверненням до трьох інших, не заангажованих до округ статті на підтримку Політичного Бюро, із закликом до старшин та воїнів 4-ї і 3-ї військової округ відмовити послуху своєму командувачу і перейти в ради організованого Політичним Бюром регулярної армії.

Усе це в великій мірі збільшило хаос в Алжирі. Політичні демонстрації в столиці країни, організовані прихильниками тієї чи іншої сторони, починають вилитися у справжні заворушення — проти одних і других, проти політиків і військовиків. На вулицю виходять жінки й чоловіки, вимагаючи хліба, праці і спокою. Ці зворушення, що викликають роздривні провідники довготривалої, патрістичної і героїчної алжирської революції — покаже найближче майбутнє.

ВИШНІЙ ТЕХНІЧНИЙ РОБІТНИК

Атомна доба вимагає фахово виконаних робітників без яких науковці і інженери нічого не можуть зробити. Технічно вишколені робітники, або як їх в скороченні звати техніки, виконують всі ті-прецизійні роботи, що їх планують технологи і інженери, що починають високі школи. Технічні робітники — це люди з середньою освітою, але всієї фахової в різних вузах підлягає. Своєю фахою навчаються вони протягом двох і більше років у практично-теоретичних технічних школах.

Конгрес ЗДА зрозумів потребу фахово виконаних робітників і в 1959-му році ухвалив закон про оборонне виховання молоді, згідно з яким федеральний уряд кожного року має призначити фонд на професійну освіту. Програма професійного вишколу молоді поширюється на кожний молоді, хоч бачити батьків це й досі не розуміють того, що для країни корисний якийсь добрий технічний робітник, як дипломований інженер, який через непорозуміння погнав до високої школи з трудом її закінчив. Деякі батьки не хочуть посылити своїх дітей, що позначувалися гайскули, на вишкіл курен, побоюючись, що вони вже ніколи не зможуть мати титулу інженера. Але більшість батьків розуміє інтенцію закону про оборонне виховання молоді, і тому професійне виховання в останніх роках здобував щораз більше прихильників. Громадянство розуміє, що атомний вік вимагає не тільки інженерів, але в першу чергу фахових робітників, без яких не зможуть працювати фабрики.

Відділ професійного і технічного вишколу при Уряді Виконання ЗДА недавно склав звіт в справі технічного вишколу, з якого виходить, що в 1959-му році уряд видав на технічний вишкіл молоді 2.745.994 доларів, а стейти та міські управи витратили на цю саму ціль 4.072.631 дол.

Треба згадати, що федеральний уряд погоджується оплачувати професійний вишкіл молоді тільки тоді, коли стейт або міські управи вкладають на цю ціль прийнятні стільки ж грошей. В 1959-му році вписалося на перевішці 48.544 особи, а в 1962-му році було їх уже — 150.000. В 1959-му році в здійсненні цього плану брало участь 355 шкіл, а цього року — 870. В 1962-му році уряд видав на професійний вишкіл 7.913.336 доларів, а громадянські управи — 12.000.000.

Згаданих фахових курсів користуються і старші особи, а також ті колишні учні гайскули, які вже працюють в промислах, але бажать поширити своє технічне знання. Згадати треба ще й матеріальну сторінку цієї важливої для молоді справи.

Нересична платня робітників, які закінчили гайскули, становить 3.900 доларів річно; пересична платня осіб, які закінчили ще й дворічні технічні курси, становить 4.600 доларів, а найбільша платня може дійти до 7.200 доларів. Стільки, скільки дістають спеціалісти, які закінчили високу академічну школу — коледж або університет.

На програму професійного вишколу уряд видає досі — 32.400.000 доларів, а стейти й міські управи — на одну третю більше.

Професійний вишкіл відбувається в тих районах, де є велика потреба на фахових робітників, отже в промислових районах і в районах, де є багато фабрик, що працюють для оборони країни.

Типовою школою професійно-технічного вишколу є гайскул в Гейкенсі, Нью Джерсі, де 89 студентів навчаються такі предмети, як хімія, технологія, електроніка, промислова і конструктивна рисувальництво та електротехніка. Директор цієї школи, Гаррі С. Стивен, заявляє, що на кожного учня часом по кілька праць, які тільки він скінчить школу.

Дж. Коррієн стверджує в „Нью Йорк Таймс“, що часом учнів в школах професійного вишколу від 1959-го року збільшилося в три рази.

Треба звернути увагу на ці школи батькам виховної молоді. Коли вони діти не мають великої охоти навчатися в вишніх школах або коли батьки не мають потреби в цій ціль фонду, треба стрітись віддати дитину на закінчення гайскулу до професійної школи. Навчання в такій школі, як сказано вище, триває два роки і по її закінченні отримує фаховою освітою робітник завжди дістане добре опіслячувану працю. А в найближчих роках нефаховому робітнику буде дуже важко знайти собі місце в модерному промислі.

Проблема комунізму — головним аргументом виборчої кампанії в Бразилії

Ріо де Жанейро. — 7-го жовтня мають відбутися конгреси і провінційні вибори в цій країні, і дві головні консервативні партії вирішили вже тепер комунізм зробити головною проблемою під час виборчої кампанії. Цю справу першій підніме губернатор провінції Гіанабери Карлос Лісера, і підтримають консервативні партії, які стараються затримати контроль Конгресу. Лісера оскаржує президента Гуларту в тому, що співпрацює в таємному порозумінні з комуністами, щоб затримати контроль над робітничими організаціями. Президент Гуларт, який є головою Бразильської Робітничої Партії, заявив, що він є людиною, яка старіється

ПО АТЕНТАТІ НА ДЕ ГОЛЯ

Париж. — Наприкінці серпня Париж ще досі порожній, і часом він виглядає у зменшеному на половину, а то й на третину розмірі. Та й на тих сторінках нема що писати, коли не рахувати напруження в Берліні. Тому французька преса стільки місця присвячує „подіям“ в Алжирі, тому стільки мови про вітання з тієї країни.

Та ось світову opinio потрясла вістка про атентат на де Голя. Це — справді подія. Здавалося, ОАС капітулювала, ганебно самоклідувала в Алжирі. Ліва преса давно припускала, що ОАС відновить свою діяльність у метрополі, бо всі її бойові і азартні всі люди, які жили без праці коштом таємної організації, які звикли до авантюризмів, — перенесли на європейський континент. Тому вістка не здивувала факт неймовірного зросту числа гандстерських нападів цього дня. Нікого не здивувала й той факт, що 80% учасників цих нападів становлять переселенці з Алжирі.

Але мало хто поважав трактувати можливість відновлення такої діяльності ОАС, яка затроювала б перевертання. Слушно зауважував один публіцист, що на переверт мало надій, бо коли ОАС не могла виступити в Алжирі, де мала за собою 80% європейського населення, то як може надійти виступити в метрополі, де має 80% населення проти себе.

І справді, шайся екстремізм на переверт менше, як комунізм, тобто — ніякі. Але те, що ОАС вірять у матірні формули перевертання влади. Однією з них є смерть генерала де Голя. Тому й цей атентат. Голова французької держави мав виняткову частку міку нулового року, в першому атентаті, мав це більше частіше тепер. Ажте атентат був організований за всіма правилами інженерів і показує вправу руку „групі політиків“, заправлених у партизанській війні з засідками.

Машину ген. де Голя взято під перехресний вогонь, і його авто влучило шість куль, і він не був поранений. Крім того — як минулого року не експлуатувала вся вихована речовина, призначена для атентату, так і цього року не вихула лантана машина, в якій знайдено бомбу.

Та справа не в цьому. Справа в тому, що атентанти були докладно повідомлені про шлях, яким мав їхати де Голь. Він саме відбув засідання ради міністрів, на якому обговорювалося справа загострення кар за бандитських нападів. Засідання затягнулось, і де Голь вийшов на годину пізніше, як передбачалося. У „нормальних умовах“ атентанти не чекають години. Чекають, понаблюдавши 5-10 хвилин. Тут же чекали вони повну годину. Це значить, були абсолютно певні шляху, яким їхати голова держави. Це значить мали спільника в найближчому оточенні де Голя, в тому оточенні, яке відповідає за його безпеку.

Після першого атентату стало відомо, що з Парижу до своєї приватної резиденції у Колюмбел-де-Егліз де Голь їздив різними дорогами. Знаючи кожного разу він, вертаючись додому, вибирав дорогу

рі, яку він українському народові в своїх студіях викладає. Ставка на нічне в людині у новій розгрі

Вій покій Пгісес, українською родиною, і Левітатом, більшовицькою — московською державою, був тільки позірною закінчення. Залишилися найстарший брат Петро, залишився син Покійного, залишився ідею Роду, залишилися ідеї Пгісес і Левітатом, найстарший брат, що живе в Парижі, жетуючи більшу частину майна, прибуваючи найважчим трудом, — постає стільки на вічне в людині, наскільки справжнім шкатулами повсякчасного у промисловості життя людини є її творчість. Відтворити творчість брата, що відійшов, це значить здійснити правду слів „новомісний мориар“, не ввесь загину.

З книги моральної сили, що ввійшло в собі творчість і творчість, страждання історичного життя Миколи Пгісеса, промисловця в Батьківщині на хвилях радіо (це вже

Говоритимуть мовою Христа...

Як звітують канадські науковці, в монреальському Мекілі університеті розпочинають систематичне навчання арамейської мови, якою живав був Спаситель Христос. Про мертву тепер мову, що належить до родини семітських мов, внесено до нормальної програми навчання в згаданому університеті.

Старовинна арамейська мова, споріднена з єврейською та арабською мовами, процвітала на Близькому Сході тисячу років тому, від сьомого століття після народження Христа. Потім витиснула її з ідоленого вжитку на тих теренах арабська мова в такій мірі, що кінцеві-кінцем зберіглася вона лише до глухих селянських біблійних. Сходу. В наші дні лише в деяких церквах християнського Сходу відправляють цією мовою Богослужбю, але в поточній мові ніхто не вживав, подібно як старослов'янську мову в Україні.

В часах Спасителя арамейська мова була панівною мовою в Палестині, на тепершній території Ізраїлю і Йорданського королівства. Ще в першому сторіччі християнської ери праворічній жиди говорив цією мовою, але в синагогах послугувувалися у ідоленних молитвах єврейською мовою, також у цій мові читали Святе Письмо. Дві старовинні Книги Святого Письма, книга пророка Даниїла і книга Езри були в оригіналі написані по-арамейськи, цією ж мовою написано Євангеліє від св. Апостола Матвія.

Коліскою арамейської мови була країна Арам, нинішня Сирія. Старі арамеї були мирним племенем, яке нерідко заходило у воєнні конфлікти з своїми сусідами. Також мирним процесом мовної експансії поширили вони арамейську мову на доволі широкі території, включно з Палестиною. Тодішні купці залюбки послугувувалися у своїх міжнародних фінансових трансакціях мовою цього тихомірного племені; щоби, бачи, ця мова довгий століттями була біди діпломатичною мовою тодішнього Близького Сходу. Таким безболісним шляхом арамейська мова набрала громадянських прав на теренах, де панівною мовою були фінікійська, єврейська та інші семітські мови. Про небувалу експансію цієї мови свідчать археологічні знахідки, виявлені на коласальній території — від Малої Азії аж по китайський мур в Центральній Азії.

Мілітарні завоювання арабського світу і нислєня впровадження Ісламу на Близькому Сході витиснули арамейську мову з тих теренів. Вершиною Ісламу було саме століття. Від берегів Індії завоював мусульманський пімісалик, обертаючи в руїну квітучі християнські провінції Сходу і Заходу. Жертвою тотального знищення впала арамейська мова, якою навчав людей Син Божий, живучи на цій світі.

Як сказано, арамейська мова з тепер мертвою мовою християнського Сходу. Сирійські християни послугують нею в своїй Святій Літургії, також інші нациди, емігранти на терені ЗДА в своїх нечисленних громадах мовою своїх батьків послугують у своїх синагогах. Залишки арамейської мови можна почути сьогодні в найгущіших околицях Сирії, Іраку, Південно-західній Індії та західній Туреччині. Це — здебільша, здегенеровані слова й форми слів і високошанованої коліс мови.

Філологи монреальського університету Мекіла вважають, що студенти, що закінчили курси арамейської мови в цьому університеті, зможуть говорити мовою Христа Спасителя. Це буде не абиякий вклад у пізнання християнської скарбниці, зокрема ж для глибших студій найстарішої книги світу, Святого Письма.

М. Ф.

Батьки! Згадуйте замолоду Ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найважливішою українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їх крапку будучності, а наші громади у вільній світі нового сідомого члена!

О. Кульчицький
КНИГА МОРАЛЬНОЇ СИЛИ

(2)

З 1933 р. для вченого фактично закрито двері всіх советських видавництв, наукових установ і високих шкіл. „Він кидається на всі боки, як зацікавлений звір“. Стан „безвихіддя і безнадійності“, — пише ред. Костюк. Як наслідок всього цього, проф. М. Плевачко на початку осені 1934 р. потрапив до неспікарничної лікарні. Син свідчить, що „він не був хворий і симулював хворобу, щоб врятувати себе і свою родину“.

Вийшовши із лікарні, в роках 1934-37 проф. Плевачко якось влаштувався на доплатній, але оплачуваній праці в Академії Наук в Києві. Пейсаний стан безвихіддя характеризують оші спогади сина:

„Діагноз до Харкова. До нашої хати не хоче виходити через двері. Щоб не бачили сусіди... У Харкові почує кожного разу в іншому місці.

Не знаходить заспокоєння. Страх переслідування і стежкі. Повертатся до Києва“.

Яка болючо-трагічна пародія створена советською диктатурою до слів Шевченка: „В своїй хаті своя правда і свіль, і воля“.

17 травня 1938 був ув'язнений за те, що з братами і іншими однодумцями монтували організації проти радянської влади. На допитах прикиривали дошкочі і били, — мав вбиті всі передні зуби, не витримав катування і підписав зізнання проти брата. На очній ставці з братом, у відчаї вигукнув: „Свідчення ці заперечую! Сашку, прощай мені! Підписав, бо не міг витримати тортур“.

Засуджений на п'ять років заслання в Караганду, загинув, як лише його приятель, протоієрей Д. Бурко, 25 квітня 1941 р. від руки піддального вбивці. Згодом виявилася була вістка, що групу в'язнів, серед яких була й дружина Миколи Плевачка, через неможливість транспортувати далі, енкаведисти замикнули в клуні десь під Салтовим і в нелюдський спосіб спалили.

Один із незлічених епізодів боротьби Пгісес з Ленінтатом завершується перемоткою останнього, — створивши наведення наїм даючими нагоду, як кажуть феноменологи, до „Везеншан“, вплинення в суть советської дійсності, хоча тільки в одному, але зате як же ж у своєму трагізмі перекопаним у типологічному переказі. Оце феноменологічне „вплинення в суть“ советського життя підлягає, на пастя, побіч нціанних сил, деперсоналізації, фізичного нищення всього, що протиставляє марксизму-ленінізму, і другий аспект тієї дійсності у змаганні справжньої людини із советською системою: наявності моральних сил відпору, що про них буде далі мова.

Іван Скоричко

В ДОРОЗІ НА ЮВІЛЕЙНУ ПЛАСТОВУ
ЗУСТРІЧ

Телефонічний дзвінок — гість з Дитроїти у Філадельфію. Це пл. сен. Михайло Важенський — секретар Головної Пластової Булави з авт. навіантажем експонатів на Пластову Виставку, яка відбудеться під час Ювілейної Зустрічі, вступів «по дорозі» по місту. Скоричко з «цивіля» переїжджає в пластовий однострій і ми вже вишопилися з гарячої Філадельфії. І знову «по дорозі» відішлюмо «Свободу» — наш щоденник, а офіція, переїжджаючи попри Союзівку, спокуюшася на охоту заглянути ще й на цей шматок України. Гість мій ще тут не був — і привади пообити хоті коротко на Союзівці збільшуватися. Врешті, цих «маринів» 100 миль довшої дороги не саж так доводило.

Під вечір ми вже на Союзівці. Тут і бачили і жили в повному розгарі. Милі зустрічі зі знайомими, яких ми не бачили про 20 і більше літ, спогадки про часи, пережиті в Празі, мандри у Карпатах, а ввечері висвітлені фішки з подорожі по Україні одним з гостей Союзівки (фото з міжнародної туристичної подорожі) — все це велика нагорода за нашу додаткову дорогу. Гість мій, вперше на Союзівці, поділяв і положення та вигляд. Ночуючи, а ранком, ще дряпаємося на верхів'я Союзівки, щоб насолодитися гірським краєвидом. Але і на Союзівці переділюлейний пластовий настрій. Деякі гості вибираються відвідати нас в Іст Четгемі. Пластунки і пластунки, що працюють на Союзівці, збільшуються на час зустрічі, щоб бути у пластовому крузі. Цікавий випадок подає нам п. Квас, управитель Союзівки. Це весною в листях до нього зазначували ті з пластунів, що зголошувалися на працю в часі сезону, щоб їх звільнити з праці на тиждень в час Пластової Зустрічі. Пояснило п. Квас, що йому заімпонувала така пластова постава, бо ж така умова могла бути причиною відмови праці, тим більше, що в часі літа Союзівка вимагала, щоб персонал був постійно в праці. Всіх тих, що подавали таку вимогу, п. Квас прийняв до праці за їхню правдивість.

Пізно по полудні прощасмо Союзівку. Під вечір ми вже в Іст Четгемі. Тут вели-

кий рух. Закінчуються ювілейні табори. Різні Ювілейні Комісії працюють вже від кількох днів. Просто з авт. впадемо у вир праці. Деякі оліа до другої ночі — як співають у пісні — затихають стукоти машин до писання, рух тракторів та авт. Пластова оселя, як каже Ілж. Шехович, тепер моторизована. Там бульдозери виривають площі, то знову вантажні авт. привозять матеріали, таборівний вірід, а три таборні трактори з назвами «Міла», «Наша» і «Сіра» все це розвозять по таборних площах у лісі. В суботу, вже від ранку, рух збільшується. Автобуси з різних міст приїжджають, щоб забрати додому молоді, яка відбуде чотиритижневий табір. Пластовий капелан відправляє Службу Богу в пошуку за одержанні ласки, кропить свяченою водою виступачів Рідні молоді. Гуркі автобусів, і здавалося б, що суцільно пусткою поїде в пластовий оселі. Та це тільки здавалося б, бо ряд автобусів, авт. все нові й нові, привозять молоді. Це команди поодиноких частин приїжджають, щоб приготувати Ювілейну Зустріч, яка почнеться офіційно у вівторок. Віде від суботи всі місця обставлені парковкою службово. Це старі — пластовий Курйль «Лісових Чортів» встановив порядком.

Неділя: Прегарна погідна днина. Рух по таборах і ліс немов ожив. Віля таборної каплиці на Ст. Богу збирається молю. Вмариюються стрункі ряди пластунів. Лопочуть в повітрі прапори, знамена. Під ритмічний удар барабанів проходять все нові й нові ряди. Ще далі до Зустрічі, а їх вже сотні й сотні зібралось. Число зголошених сягає двох тисячів. В саме гаряче полудні нові автобуси. Повно молоді, виглядають шатра, таборний вірід — все в порядку й організовано на свої місця. Справитись адміністрації влещусь густа телефонічна сітка, надавчі й відборчі станції, вишколена служба порядков. Вже починає діяти пластова пошта, крамничі «Молодого Життя», Санітарна служба. Кожний з таборів чотирьох пластових Уладів має окремі свої терени. Новозбудована паркова площа й нові шатра для

НАШ ПРОЄКТ

Проголошення конкурсу на пам'ятник Шевченку у Вашингтоні застало мене ще у Рочестері, Н. Я., де професійна праця займала весь мій час. Весною минулого року настала зима, і перенісся до Вашингтону, де пірну у праю біля перебудови заупокій Українською Католіською Параксією послоні на каплицю, школу та приміщення для парох.

Несподівано в перших днях місяця лютого надішло до мене місцевий скульптор Валентин Свєтлиця, пропонує співпрацю у конкурсі. Його проєкт і модель були готові. Я мав опрацювати архітектурне оформлення площі, згідно з умовами конкурсу. Період скульптора Свєтлиця я чув тут у Вашингтоні. Він бере живу участь у тутешніх американських і виставках та одержав нагороди в Смітсонівській Інституції. Американський Мистецький Літ та Клубі Космос, куди належить президент Кейнед. Я радо погодився співпрацювати з ним. З інтересом відвідав я студію Свєтлиця, та оглянувши його модель проєкту, «723», що теж є початком творчості його скульптури.

Скульптор виконав постать Шевченка з ідеєю, «Коли ми дідмося свого Вашингтона...? І дідмося такі колись!». Постать з дуже вірним обличчям поета, у широкій тому часів одязі, мала дуже характерні риси, як уклад рук та пальців: одні пальці мби загнували «Колити», а витягнені пальці другої руки вліз вєнає казував: «І такі дідмося!». Поступмент, на якому стояла постать Шевченка, мав вигляд на кожній сторіні рельєфу, що відносилась до життя поета. Я виконав рельєфів і виліпів проєкту, фасад, розрізи та перспективний вид водними фарбами, виготовив і ситуаційний план проєкту та теоретичний план згідно з вимогами конкурсу. До команд зустрічі і запрошених гостей.

З усіх усеюди чути балторі рідні наші пісні, молодіший давній сінх і час від часу голосники телефонічної централі. Голі не висловлює у цей ритм життя, у що стіхали пластові брауристи. Все це важко передати слобами — це треба пережити. Пластунів ждуть на своїх друзів і пластових приятелів.

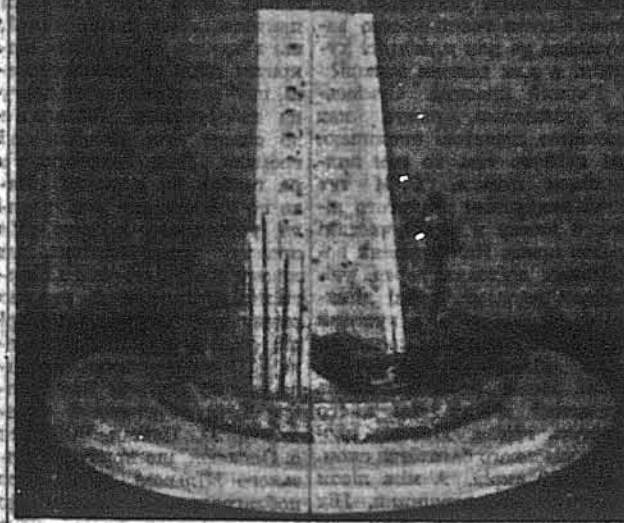
Пам'ятник і додав карту України у Вашингтоні, де ріка Дніпро була струминкою води, який припав до басейну, себто Чорного моря. Були ще водогрій, лавочки та зелені насадження, згідно з умовами конкурсу.

Може ви позичили б мені осягоного Шевченка? — спитав я скульптора, і коучу ще сам зробила свій проєкт! — Скульптор погодився, та зробив деякі зміни в постаті Шевченка згідно з моїми баченнями. І от почалися мої заняття праці, вдень та вночі, бо остало лиш 12 днів до кінця лютого, себто речення конкурсу.

Живучи у Вашингтоні вже кілька місяців, та беручи участь як американський архітект у великій перебудові столиці, я часто стирчав із проблемами пам'ятників в Нью-Йорку чи в інших містах Америки. На загал столиця є переконана в тому, що ювілейні пам'ятники вкладаються в проєкт Гості Голоси критики пам'ятників, що й жаданні припинити будувати будівельні пам'ятники. Була пропозиція поборити деякі старі пам'ятники та поставити їх в нові парку рядочки на півночі туристів, а їх тут 10-12 мільйонів річно! Нові пам'ятники створюють декілька смішних ситуацій: автобуси вивозять проєкти пам'ятників, на яких заслужили генерали сидіти на конях, не стримані великим рухом вулиць.

Знаючи отці всі труднощі та проблеми, рішав створити проєкт пам'ятника, як зовсім новий, з новим відходом до композиції, що не лиш показувало б Шевченка ідею, але було б атранцією для мільйонів зовсім чужих Шевченкові глядачів. Хотів я дати нову композицію, що була б новим елементом простірої композиції, даючи архітектурно-мистецьке завершення площі у перебудові міста. Мав я практику в ділянці урбаністики як бувший асистент катедри будови міст у Львівській політехніці, і спеціалізувався в урбаністиці у Відевіській техніці, де виконав проєкти для Урави міста Відня в 1946-1947 роках. І далі професійна праця в Америці стала мені в пригоді та допомогла виконати проєкт у кількох днях.

Провіду думкою проєкту стало гасло Шевченка «Коли ми дідмося Вашингтона з новим і праведним законом», гасло, що найкраще підходить до столиці ЗДА, та опрацював зведення якого пам'ятника саме тут в місті його імені. Оце гасло я помістив на високій, стій при якій стоїть Шевченко у рісі, виступивши одною ногою вперед, з обличчям піднесеним лещо вгору, стоячи на поступменті, з якого саме виростає органічно та композиційно стіна. Поступмент є в круглому басейні, у формі колеса, себто форми «руху». Глядач, обходячи басейн, бачить першу постать Шевченка, далі стіну з гаслом, а далі, слідуючи за заокругленою формою стіни, бачить меншу таблицю по правій стороні із призначенням та роками життя поета. Ця інформаційна таблиця рівноважить теж композиційно як протидія дає постаті. Глядач побачить далі задню частину високої стіни, з якої скомпонований водоспад із численних отво-

ріа поміж виставочними палатками, які дають багато гри світла й форм. Випливає вода, яка падає вниз, де стоїть стилізований тризуб, замкнений золотими перстнями. Елемент води в русі — це «час» — очікування, а тризуб — це Україна, яка жде на осягоного Вашингтона. Композиція спонукує глядачів туристів пристанути, обійти та оглянути пам'ятник з усіх сторін, крок за кроком відкриваючи нові елементи, нові перспективи в новому наслідванні, погратися тіннями та світлами по змінних матеріалах, подивитися новим зми-слом.

Я думав зирати із історичними стандартами підходів до композиції пам'ятника як постаті на поступменті в центральному положенні, на яку треба глядіти спереду, бо ззаду нема нічого цікавого. Вибравши Комітетом будови пам'ятника площа, потвердила мої плани «композиції, у простір», бо ця площа окружена з усіх сторін вулицями, та ідеально підходить до моєї розвязки. Так в 12 днів я виготовив проєкт і модель, два перспективні види водними фарбами, та ситуаційний план теоретичної площі. 28 лютого рано вирушив я сам у дорогу до Нью-Йорку, серед добу та врання, бо це був останній день доручення проєкту, а під'їздити та вислати поточно вже не було часу. Після доручення могого проєкту «МІРКО» в Нью-Йорку, вертаючись я мав зудар з таксікою

якраз біля входу до тунелю Лінкольна. На шляху мого і скрутив в останній момент та скінчившись лиш моєю шкодою. Повний втомі і великих вражень я вернувся щасливо до Вашингтону, думаючи: чи сей випадок добрий чи злий для мене знак?

Моя завдання та уперта праця закінчилися частинним успіхом — призначили відзначення — премії за мій проєкт «Мірко». Скульптор Валентин Свєтлиця за свою поість Шевченка дістав разом зі мною винагороду. Все ж таки кола думаю та розглядаю сприну поставлення пам'ятника Шевченку у Вашингтоні, приїжджу до перекопання, що не лиш початок. Пам'ятник Шевченку у Вашингтоні вимагав дещо ширшої бази для того, щоб сповити своє завдання та бути тривалим успіхом українців в Америці. Пам'ятник Шевченку вимагав доповнення, яким повинен бути будинок — призначення для Галереї його знаменитих картин, літературних творів, перекладів творів, де б була відтворена його доба, його змалювання, змалювання України, де б була і мала аудиторія на лекції та фільми про Шевченка та Україну, де б була постійна інформаційна наша українська служба про пам'ятник, про Україну, щоб не припусти «рашен». Це була б наша неофіційна амбасада у Вашингтоні, столиці Вільного Світу. Може новий архітектурний конкурс на улаштування вибраної площі з та-

кий прийнятий був би належний кроком до справді належного поставлення Шевченка та української справи у Вашингтоні. Два місяці для виготовлення проєкту було б достаточним, бо вже жорі є, та проведена практика дозволяє провести справу швидко.

Тайний Шевченківський Центр — Пам'ятник був би теж місцем найкш з'їздів та конференцій, Шевченківських Днів, мистецьких виступів. Нас тоді справді побачили б та почули б усі, не лиш тих 10-12 мільйонів туристів, що приїждять сюди що року...

Мирося Данило НІМЦІВ
4817 Вагден Евемо, П. 3.
Вашингтон, Д. К.

Норотні вісті

Скільки - німецький кому-ністичний режим змобілізував по містах 213,000 людей, робітників й інтелігенції, для допомоги в сільському господарстві під час цьогорічних жорі. Деякі фабрики повискали своїх робітників на селі на кілька тижнів, щоб вони помагали у збиранні врожаю, із якого дещо — під кінець серпня — поїдеся зібрати плугою 50 процентів.

У експерименті підістали згинуло пластових поїти 12 осіб, в тому четверо дітей. Поїти спричинили важкі шкоди й поїти і тек в поїтові! Дубови. Деякі ділянки міста Давша заліли цілком водою.

Безплатотини американський джет - шипітани знищили під час свого упаду, три доми в містечові Сентон у Канзі і збили одну особу — Мелара Дюкін.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, дня 23-го вересня 1962 року несподівано відійшов у Вічність ДОЦЕНТ

МІР. ФАРМАЦІИ
ТАРАС БУНАТА

залишивши у смутку дружинку СОФІЮ, сина НЕСТОРА, дочку ВАРКУ, сестру ЛЕСЮ ЛУНИК і швагря РОМАНА ЛУНИК в Шикаго, та брата ІВАНКА в Аргентині. Тіло ПОДІЙНОГО спочивало а пох заповідній Музичній, а Похорон відбувся з того ж заповіддя в поведінок 27-го серпня 1962 р. в год. 9:30 ранку.

ХАН АМЕРИКАНСКА ЗЕМЛЯ БУДЕ ТОМУ ПЕРШОМ.

УКРАЇНСЬКА ФАРМАЦЕВТИЧНА ГУРТОК при Українському Медичному Т-ві, Відділ в Шикаго

мір. МІХ. ГОЛОВАТИН, голова мір. РИВАК, сеср.

УРАДНИКИ, ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ І ПРАЦІВНИКИ

Льоналю 32-3

висловлюють НАЙКРАЩІ ПОВАЖАННЯ І ПРИВІТАННЯ тисячам своїх Членів і Приятелів у святкуванні

ДНЯ ПРАЦІ 1962 РОКУ

Albert E. PERKINS (President and Business Manager)

Dorothy S. DRAPALA (Vice-President)

Nellie MALKY (Secretary and Treasurer)

Charles BROWN (Recording Secretary)

Peter J. McMANUS (General Organizer)

Thomas J. PERRY (Pension Administrator)

Anton GASPARIK (Welfare Department)

LOCAL 32-3

Building Service Employees International Union AFL-CIO

250 West 57th Street — New York 19, N. Y.

„КОЛЕГИ ФАРМАЦЕВТИ“

На ініціативу міра Михайла Головатого, за підтримкою колеги міра В. Залітного, доцент міра фармации Тараса Буната, міра М. Оленка, оптометр, міра фармации М. Хриного і других (в числі 18), створено

Український Гурток Фармацевтів

при УКРАЇНСЬКОМУ МЕДИЧНОМУ ТОВАРИСТВІ

Відділ ШИКАГО й Околиця.

Просимо всіх українських фармацевтів по інших містечках подати нам свої адреси в цілі створення більше таких гуртків чи відділів, а потім і централі.

Листи можна адресувати:

мір. фарм. МІХ. ГОЛОВАТИН

2221 W. Walton Street — Chicago 22, Ill.

За Управу:

мір. М. ГОЛОВАТИН, голова мір. РИВАК, сеср.

ПЕТРО ПУЦИЛО каже, що ключем до успішного ошаджування є:

TRIDENT

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

888 West 6th Street, CHICAGO 4, ILLINOIS Tel: FRanklin 5-8888

ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД

на Союзівці!

над соняшним басейном вдень, при освітлені басейні ввечері, під зоряним небом ночі

НЕБУВАЛА АТРАЦІЯ СЕЗОНУ!
МИСТЕЦЬКА І СПОРТОВА ПРОГРАМА

В СУБОТУ, 1-го ВЕРЕСНЯ 1962:
Мистецько-Розвагова програма.

з участю: півністки ЛЮБИ ЖУК, скрипала БОГДАНА МАРКОВА і співачки МАРІИ БОДНАР та Івана КЕРНИЦЬКОГО (Ікера), який проведитиме програмю.

В СУБОТУ, 1-го; в НЕДІЛЮ, 2-го і в ПОНЕДІЛОК, 3-го ВЕРЕСНЯ 1962 р.:

Тенісові й Плавацькі змагання

РОЗДАЧА НАГОРОД! НЕСПОДІВАНКИ!

В п'ятницю, 31-го серпня; суботу, 1-го і неділю, 2-го вересня 1962 року

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

при звуках ОРКЕСТРИ

„АМОР“

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N. Y. Tel.: Kerhonkson 5641 або 7861

12 гарних шток до забави

Український штуркар Ціна \$0.30

Народний дивліаматор

Ціна \$0.50

Василь Пачовський Роман Великий

Трагедія в 5-ох діях Ціна \$1.00

Михайло Котрибенький

Фата моргана Ціна \$0.50

СВОВОДА 81-63 Grand Street Jersey City 3, N.J.

Український Музичний Інститут ВІДІЛ у ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

В ПИСИ на шкільний рік 1962-63

Преміети навчання: скрипка; теоретичні предмети; струнний ансамбль; ПІВРІЧНІ І РІЧНІ ІСПИТИ СВДОЦТВА - Початок навчання

в ПОНЕДІЛОК, 10-го ВЕРЕСНЯ 1962 р. Зголошуватися в приписки

УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ 893 Second Street, New York, N. Y. — Tel: LY 4-4652

Об'єднання Українських-Амер. Клюбів міста ФІЛАДЕЛФІ

повідомляє, що у неділю, 16-го вересня 1962 р.

в год. 2:00 по полудні на фармі СТЕПАНОВИЧА

відбудеться

Великий ОСІННІЙ ПІКНІК

В ПРОГРАМІ: Виступ і. зв. Укр-Амер СТРИГ-БЕНД, КОПАННИ М'ЯЧ, ЛЬОТЕРІЯ й інші мий НЕСПОДІВАНКИ.

Члени клубів в Шикаго буде розподілений по половині для УГО «Прийміть» і Укр-Амер. Стриг-Бенд. Додатковий подробиці на афішах

УПРАВА

„ХОЛОДНИЙ ЯР“ У ВІСНАНСІН

Так назвали своє літнисько шікаговець сумішці, щоб вже самого назвою цієї чудової оселі вказати на основну ціль існування їхньої молодечої організації — розпалювати „новий огонь“, огонь любові до України серед молодого покоління, огонь до дальшої боротьби за її визволення, щоб здійснювалось те, що промовив наш геній Тарас Шевченко...

Але щоб дістатися до відкриття того дорогоцінного придбання об'єднаних зусиль західно-шікаговецьких сумішків осередків, треба було їхати автобусом більше як чотири години. В стейті Ліллі-лої красида не приковували до себе очей, бо це були одоманіті пригородні Шіка-га-при річці, як стріла авто-стради. Вийшли ми ранком, то ж ранішню каву пили в дорозі. Автобус став коло великої каварни, збудованої зі скла. Персонал, що обслуговував гостей, і самі гості, належали до найрізноманітніших націй. Нас гостить маленька японка. Очі ледве прикриває, чорні, як димчастий тере, а сама так швидко

з того господарства зробить українці. А околиці німецькі фермери даються, що таке багате господарство закуплено не для плекання худоби, а для виховання молоді!

Гарний краєвид. Сумішків літнисько пакує над високою лісною околицею, по якій то там, то там видніються фарми. СУМ тут став власником розлогого лісу, в якому в одній частині росте понад 100 здорових волоських оріхових дерев, у інших плодами, гарні лісові зарослі теж з густими китицями орішків, попадаються яблуні, кущі ожини, різні лісові породи творять чудесний ліс, в тіні якого ростуть гриби. Простір цього сумішківського багатства охоплює 140 акрів. А між лісом зелені горбики-вершинки. Під одним горбком два ряди „воєнних“ шатер. Коло них метушаться дівчата-сумішківки. Іх є 80. Сьогодні вони кінчають своє таборування і передають любоватися цим природним розкошам новим таборівникам-сумішківкам, що ось вже приїхали. Над табором високий хрест, а під ним колоритним камінем викладено гасло цього року: „Слава героїм УПА“. В центрі табору на високих столбах повітають український і американський прапори.

На другому горбку стоїть високий мовлявний хрест з с. Роз'яттям, а під ним можна велика плита з написом: „500 героїм вбитим Москвою в Кінгірі“. Пам'ятник обнесено золотом-ліску оградкою. Це труд сумішків П. Луцка.

А на третьому горбочку, під лісом і на його тлі і теж на такому місці, що його видно й здалека, поставлено мініатюрну п'ятибанну капличку-церковку в гугульському стилі. Збудовані на славу Богу і собі на честь такої справжньої гугулі з Карпат Петро Гасюк, а допомагав йому Іван Лосинович.

У підніжжю тих горбків розмістились господарські будови: невелика хатинка, кілька таких же шалок і велика двоверхова сгодолла. В ній влаштовано сумішківську кухню і їдальню. А нижче широка площа, яку готують для різних спортивних ігор і забав. Є тут ще одне важке придбання. Це природне джерело дуже смачної води, що б'є з-під каміня, вічно студене й прозоре, як слюда. Його упорядковано. Вода стікає коритцем в укриті шопи. Той дар Божий смакують гості і повсякчас прихвалюють. Між іншим, виїжджаючи, набрали її з собою до Шікаго, бо така вона смачна. З неї ж варять їй страви для таборів: з тої шопи тече та живодяйна водичка далі і поповнює недавно викопаний ставок для купання і водних забав.

Всю цю красу природи й багатство закупили спілка західно-шікаговецьких осередків СУМА за \$11.000, на якеkonto вже заплачено \$9.000. Так уміло полагодили купно і так скоро вирішили заборгованість Комітет купна цього об'єкту на чолі з інж. Левіцьким.

Оглядали ми це літнисько в неділю 29 липня, а в черці, в суботу в день Володимира Великого, нашого Рівноапостольного святого князя України, сумішківки й дівочий табір прощав своє таборування сумішківському ватро, присвятивши першу частину програми відзначенню 20-ліття УПА.

Запала ватру команданта табору М. Деркача, заступивши попередню командантку М. Яців, що мала відіхати на заробітки. Слово до юнаків і гостей сказав бувший член підпілля і боєць УПА інж. С. Голяш. Далека програма, при якій подавалися представники таборового шатра, перепліталися декламаціями та співом повстанських пісень. Веселою частиною ватри керувала вправно юначка Іна Гікава. Тут вже текою були „актуальні“ справи дія й таборового життя. В веселій, гумористичній формі дісталося всім. На зуб свого гумору й сатири понав „коломийках“ і відданий опіку табору М. Сорока і навіть таборів „кухарочки“, що так жорстково піклувалися харчуванням таборівників. Спільною піснею „Ніч вже йде“ кінчилися ті незабутні для молодих душ хвилини. Та не лише для молодих душ, але й старші памове задумувалися, згадували свої літа минулі, летіли думками на Україну,

Пролетіла нічка, овіяла тиша пахощами, що бувають тільки серед лісів і віллії природи. Вже роано гостей, що з'їхались на офіційне відкриття оселі та юнаків-сумішків, щоб перебрати свою чергу на таборування. Збралося до сімсот душ української громади. Всіх запрошують на горбок до церковці. Навче по військовому всі громада усталилася в марш. На правому крилі сумішків, на лівому сумішків на чолі з старшими сумішківками й своєю старшиною та при оркестрі під орудою проф. Павлика. Проти каплички, громада гостей. Службу Богу відправляли: сумішківський капелан о. П. Падак ЧСВВ та о. Олександр, що перебув з близькою Мільюк, щоб також поблагословити те діло, що розпочалося в районі його побуту. Під час Божественної Літургії у відомітих місцях оркестра грала релігійні пісні і ті звуки розносилися лісами, а в душі відгукувалися далекими (спогадками, Пригадувалися давні, давні часи. Було то за часом серед лісів і гір. І тоді відправлялися Полкові Служби Божі. Було то за світової війни. Молитесь ми за перемогу над ворогами. Та то бій ще й доі не кінчився, продовжується, тільки набравши іншої форми. До того бою за віру в Бога святого і за волю Батьківщини готує тепер СУМА свою молоді і юнацтво. Гарну поповідь сказав о. Падак: Була вона насичена щирими словами патріотизму й зрозуміння саме тої ідеї боротьби проти безбожної Москви, як з провідним мотивом судчасного буття вільної нації. о. Падак народився в Америці, однак для України й зрозуміння саме тої ідеї боротьби проти безбожної Москви, як з провідним мотивом судчасного буття вільної нації. о. Падак народився в Америці, однак для України й зрозуміння саме тої ідеї боротьби проти безбожної Москви, як з провідним мотивом судчасного буття вільної нації.

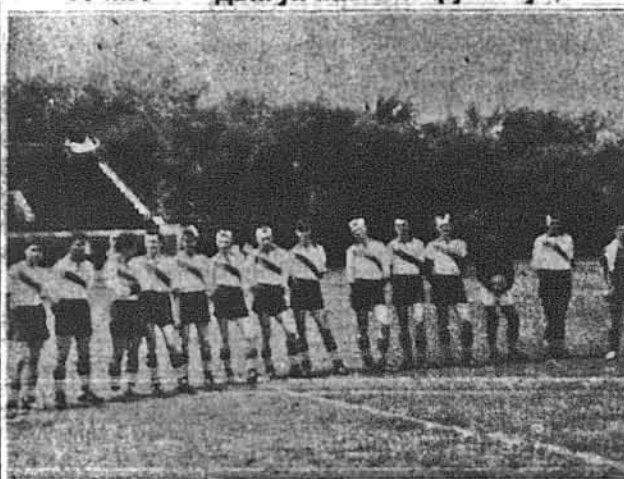
Ось тут мені, як „старій війни“, захотілося перевірити, чи справді щодня давали сумішківкам юнакам такі пожити тобції, як тепер нам, гостям на свято. Заціпаю малу білобрисню юначку. — Як ти називаєшся? — Ангеліта Кіт! — А до якого гуртка ти належиш? — До Гайдамаків! Ова! Та воно й по тобі видно бо он яке гарне та пробієне дівча! Розсміяне, розчервоніле обличчячко, завітні оченята дивляться хоробро. — А чи вас в таборі добре годували? — пилі. — Ой, дуже добре, аж п'ять разів на день! Але на що це ви від мене питаєте? — Бо хочу написати до газети. — Ага! і побігла...

Для повноти свого репортажу вважаю за потрібне ще зазначити, що на успішну чинність і на те, що вже встигла сумішківська управа зробити на оселі звернули увагу і американці. Орган, що виходить в стейті Віскансія „Барбу Нью-Републік“ в двох своїх числах з 24 і 26 липня помістив ширші статті з описом сумішківської оселі, з повідомленням про її відкриття та з похвалами на адресу організаторів та їхньої праці і з характеристикою наших двічч-сумішківських юнаків, яких американський репортер назвав „загартованою молоддю“. Вони, по його словам, фізично вправні, займаються спортом і наукою природи. А все те здається йому наче театром, що так гарно репрезентується на сценічного фоні горбків Каледонії.

З того виходить, що та оселя „Холодний Яр“ вже робить ще одне дуже корисне діло для української справи. Вона викликає зацікавлення докопального населення і сама собою інспірує його до зацікавлення українською проблемою і нашою імені робить честь, а сумішківському проводові — заслужену славу!

Ант. Курницький

СУМА — двигун нашого футболу?

Стоять зліва: О. Головатий, Н. Кострик, М. Добрянський, Л. Василь, І. Цинкевич, З. Юрків, Р. Сипчак, Р. Кокодиняк, О. Швабінський, Б. Синьський, П. Меглич, (воротар) Ст. Петришин і (капітан) Я. Краснянський.

Ставимо знак запиту в наголовку не тому, що ми неспішні, чи так воно справді „го-товим“ (з Європи) — другі, запалі дружини складаються з досвідчених змагунів, які своїм рівнем ще, чи вже не надаються до першої дружини. Що це не добре, не ясне.

Наші люди шукають виходу з положення в трагічній торгівлі чужинцями; сумішківці стали на правильний шлях виробувати власних, українських змагунів.

Провідник двох дружин сумішківського СК „Скала“ в Клівленді — Володимир Кметь — це вже третій рік „штучно“ вирощує футболістів. Під керівництвом Ст. Дзюби (1959 р.), а тепер Ігора Кунаша клівлендський сумішківський футболіст відбувають регулярні тренінги в Вруксайд-парку і змагаються в тренінгових матчах, із своїми ровесниками з СУМА-Парма СК „Лістер“ (тренер Михайло Прищип, а після його відходу до Каліфорнії — Михайло Петришин. Провідник: Михайло Мискевич).

З дотеперішніх виступів молодих футболістів у „справжніх“ змаганнях (до яких клівлендські й пармські виступають об'єднаними силами, під фірмою старої „Скала“), виявилось, що їм треба ще добре попрацювати над собою. Все ж успіхи циферно вже помітні: минулого року в Торонто, на Шевченківських Ігрищах здобуто середіе друге місце (на три дружини), пізніше в Шікаго „збито з даху горбів“ — переможемо непереможний доріст „Кріл“ — Шікаго. Не останньою вийшла „Скала“ і в цьогорічних чемпіонатах СУ-АСТ-Північ.

А покищо йде дальша праця на тренінгах, які відбуваються вже двічі в тиждень. Треба досягати, бо, як не цього року, то на другий, прийде в виплаті на ширшій воді: внісати в членів клівлендської Футбольної Ліги й репрезентувати спокатку в найкращій класі український (але на правду український!) футбол за чемпіонат міста Клівленду і стейту Огайо.

О. Н.

В Монреалі виходитиме „Українська Трибуна“

Монреаль — В доповненні до поданих уже інформацій про проєкт видавати в Монреалі в Канаді новий український часопис „Канадський Фармер“ з дня 27 серпня ц. р. повідомляю, що реалізація цього проєкту йде вперед. Вже відбулося два засідання ініціаторів задуму, зв'язані з видаванням часопису, його назвою, тереном засягу і подібними справами. Часопис мав би називатися „Українська Трибуна“ й обслуговувати Монреаль і Оттаву. Стверджено, що часо-

У справі фізичного виховання

Незадовільний стан фізичного розвитку серед ширших мас нашої молоді та недовіда відповідного підшування про її розвиток, привело до представників спортивних організацій звернути більшу увагу на ті справи та подоби, про які шляхи дальшого розвитку нашої молоді.

Веручи до уваги те, що спорт є важним засобом для піднесення загального фізично-культурного і спортивного рівня української молоді, а також одним із засобів для підсилення пропаганди в українській справі на тутешньому терені, представники спортивних організацій: УСЦАК-Делег. СУАСТ-Схід, УСТ-Трибуна з Філадельфії, УСК — з Нью-Йорку, і УСТ — „Чорноморська Січ“ з Ньюарку на відбутій нараді 12 серпня 1962 р. в Нью-Йорку рішили:

1. Упорозумінні та в співпраці Проводити молодечі організації виховати та випокати змагунів у всіх ділянках спорту, а в першу чергу, щоб випокати ті пропаганди в спортивних організаціях, які із-за недовіди власних сил амуштено користувалися чужонаціональними одиницями.

2. Доложити всіх старших поставити репрезентативні спортивні дружини на такому організаційному рівні, щоб можна було змагатися про здобуття найвищих трофеїв, включно зі здобуттям мистецтва ЗДА.

3. Названі спортивні організації уважають УСЦАК-Делег. українське спортове центральне і уважають доцільним, щоб Делегатура УСЦАК-СУАСТ-Схід складала в найкоротшому часі поширену нараду всіх діючих на даному терені спортивних товариств для обговорення порушених справ.

4. Названі спортивні організації скріплять свою участь у змаганнях УСЦАК та П Делегатури за першість краю, та збільшати акцію в улаштуванні загального „Спортового Свята“, на якому будуть відзначені найкращі змагуні.

5. Застимувати Комісію репрезентативних футболістів дружин при футбольній лаві Делегатури УСЦАК-СУАСТ-Схід.

Здійснення намічених постановок може бути переведене між іншим, при моральній та матеріальній підтримці української громади та при дружній співпраці з українським пресою.

За Прездією наради:

д-р Е. Жарський — прездіє, мгр Р. Савчак, інж. Л. Блонарович — заступники, мгр М. Гошовський і Т. Триш — секретарі.

За УСТ „Трибуна“ Філадельфія: д-р Р. Голубіна, д-р Я. Вернадий.

За УСК — Нью-Йорк: д-р Я. Воєвідка, мгр П. Григорович.

За УСТ „Чорноморська Січ“ — Ньюарк: д-р В. Гук, інж. В. Семанішин.

пис може відіграти важливу роллю в ділянці української-французьких відносин. Незначні віддалення Монреалю від столиці Канади може також мати першорядне значення для майбутнього часопису. До ініціативної групи увійшли наразі десять осіб, які вибрали з-поміж себе тимчасову управу в такому складі: проф. І. Гомонко — голова, мгр Я. Е. Оршук — М. Граб — заступники, Я. Прищип — секр., проф. М. Андрух — екраніст. На дніх мас відбулися засідання редакційної колегії.

STAKA COMPANY
REPRESENTATIVE STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550 New York City
Будути знайомі можна привернути НАУКОЮ. „ПІР ДЖЕР-ЛАХ ВОРОТБІН“. Спомини М. Ковалевського (пол. діяч, член Центр. Ради, журналіст, 1892-1957). Ціна з переслікою \$5.80.

МАЛЯРІ
Як і ті, що обожайомлені та зацікавлені залучити постійним малюванням мешканців та доміа ландшафту, аголоситися чинесорією в цілі створення **МАЛЯРСЬКОЇ ШКОЛИ**
на дуже корисній умовності.
685 Springfield Avenue
(під 18-ої вул.)
NEWARK, N. J.
Tel.: 373-1180

ALBERT MAIER, Inc.
PORK STORE
Найкращі БЕЛОРОВІ М'ЯСО І М'ЯСНІ ВИРОБИ.
Гуртовий і дрібний розпродаж.
1927 Washington Avenue
BROOKLYN 37, N. Y.
Телефон 8-8193

SCHALLER & WEBER
"THE HOUSE of QUALITY"
1854 2nd Ave., New York
28-28 Stuyvesant Ave., Astoria
55-54 Myrtle Ave., Ridgewood
310 Front Street, Hempstead
41-06 Main St., Flushing, L. I.

REAL ESTATE
BOARDING HOUSE, в цілості збудованою і з 3 банями, постійно гаряча вода, бл. Нью-Йорку, автобусова зупинка, електрика, ванна, плавання, робота, підвілля, чудова деревна площа, дитячі годинки і т. д.
MANCUSO VILLA
P. O. Box 176
Hunter, N. Y.
Підприємство тел.: Hunter 4802

PORT WASHINGTON — 3-пог. ДОМІ
11 вел. кімнат, мур. + крамниці, 8 парто/бл. склепів, комунацій, шкіль і церкви. Добрий прихід \$310 місячно. Продається із втратою. Огляньте, щоб оцінити. Желас \$29,500. Зараз до зайняття. Спінити! Телефон власника: PO 7-4328

BUSINESS OPPORTUNITY
ДОХОДОВА АПТЕКА
в гарній районі East Harlem. Продається з великою зумови на другий бізнес. Умови, довгий літ, добрий прихід. Досконало купно. Треба оглянути, щоб оцінити. Ціна на скорий продаж. Купити власника: EN 9-1918 — цілий тиждень.

ГРОСЕРІЯ
Досконало положення, навропті будинок з 200 родина. Чудова будова. Повна влаштування, ідеальна для подружжя або родини. Продається із втратою лише на \$7,500, з умови на недугу. Не пропустіть нагоди.
LEE — BERT GROCERY
109 — 16 Merrick Blvd.
RE 9-8555

Купити підприємство, що адолюються в „Свободі“

FUNERAL DIRECTORS
Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
423 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контролює температуру. Модерна-палати до ужитку. ДАРОМ.

Peter Jaroma
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Te.: ORchard 4-2568

В. КУЗЬМИНСЬКИЙ

— КАЖЕ —

використайте частину своїх ФЕРИ на оглядання кількох добрих домів. Гроші в банку багато не приносять; натомість через щорічний ріст цін їхня вартість паде. Хто в 1950-му році купив хату, її вартість від тоді подвоїлася.

— ДОБРИ ІНВЕСТИЦІЯ В РЕАЛЬНОСТЯХ — ЦЕ НАЙКРАЩЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВУДУЧЧИНІ.

Купуйте через свої українські бюро, до контрактів берть своїх українських адвокатів, а я ніро, що таке купно буде добре.

На RICHMOND HILL це лишиться 4 ДОМИ, які покривають всі свої видатки. — Масно також багато інших реалітабельних ДОМІВ, в добрих ділянках. — Телефонуйте швидко, від год. 11:00 до 8:00 веч., вкл. зі суботою і неділею:

Tel.: OL 8-6330

UNITED REAL ESTATE CO.

170-18 Hillside Avenue — JAMAICA 32, N. Y.

ГОТУЄМО ВИДАННЯ

ВЕЛИКОГО КАТАЛОГУ

КНИЖОК, НОТ І ПЛАТВОК!

Від довгого часу наша суспільність відчуває великий брак КАТАЛОГУ КНИЖОК та АДРЕС ВИДАВНИЦТВ чи ПРИВАТНИХ ВИДАВЦІВ. Тому видавництво „СВОБОДА“, щоб улегшити набуття книжок, задумало в найближчому часі реалізувати видання

ВЕЛИКОГО КАТАЛОГУ,

в якому були б вміщені книжки, що в більшому запасі є по книгарнях та видавництвах.

Для тієї цілі просимо зацікавлених видавників і книгарнів надіслати по одному примірнику тих книжок, які мали б бути вміщені в цьому каталозі. По змозі просимо подати в кількох реченнях зміст книжки, або за резервувати платне місце для самої книгарні чи видавництва.

Видавництва і книгарні можуть замовити для себе якусь кількість каталогу з надруком їхньої фірми.

Книжки для вміщення в каталозі надсилають найдалі до 20 вересня ц. р. на адресу:

СВОБОДА
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

Довгі роки дослідів закінчилися тріумфом відомого науковця д-ра Свіпсона. — Гаррі! — гукнув він, — Гаррі! мені вдалося!

Докторів асистент, Гаррі Спір, сумнівався. — Є відповідь? Ви гадаєте, що ми?

Сімпсон приткнувся. — Справді так ось в цій трубі. Гаррі! Це поше видкування з того африканського лиха... надати спільно!